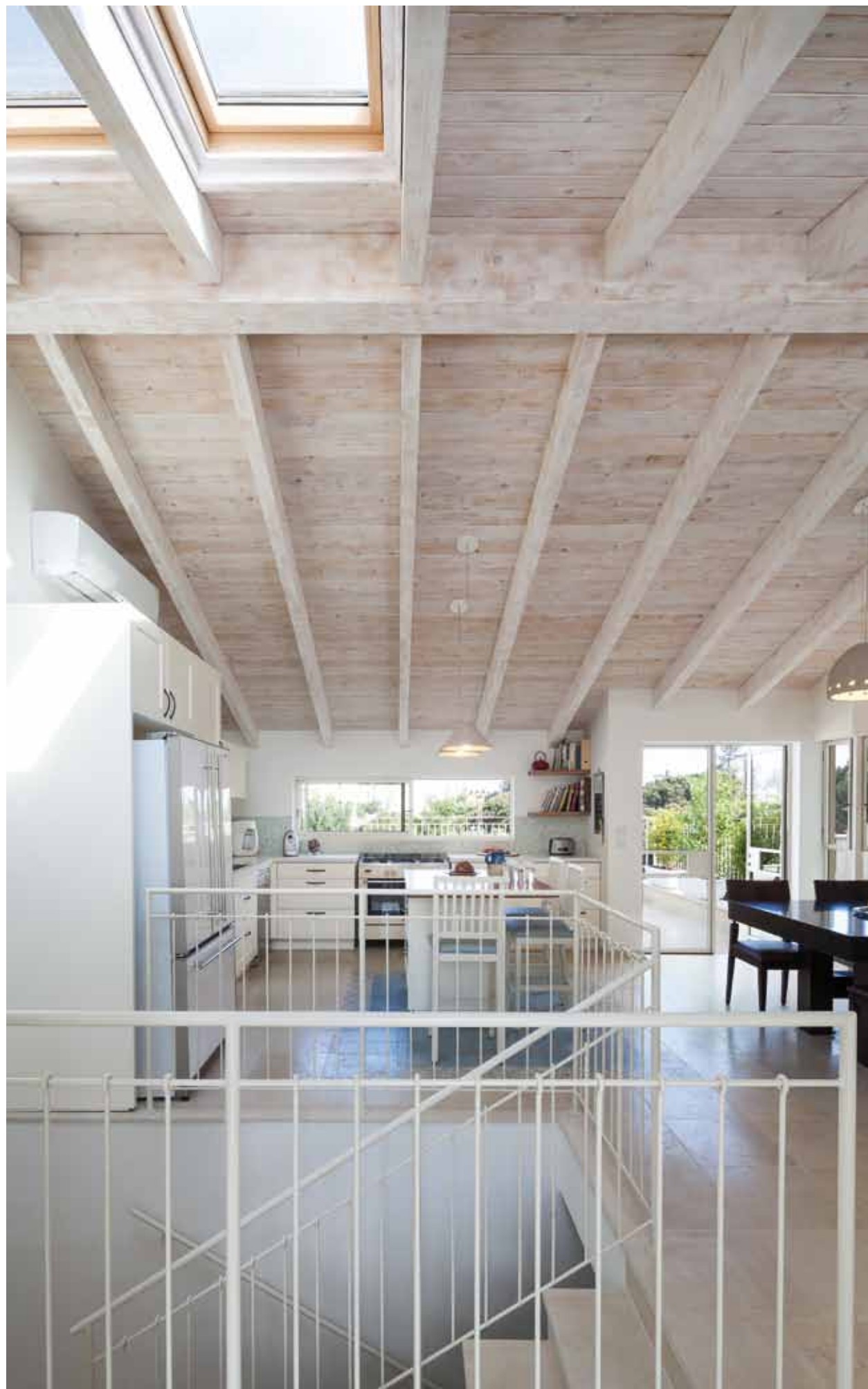

הדירה ההפונה

דירה קטנה וישנה בבניין רכבת בתל אביב הורחבה
לקומה נוספת ועברה שיפוץ מסיבי שהותאם למשפחה
עם שלושה ילדים שאוהבת לארח

מאת שרון בן-דוד
צילום טל ניסים

האזור הציבורי של הבית נמצא
בקומה העליונה. כדי למקסם את שטח
המרפסות בחרה האדריכלית בתכנון
שונה מהמקובל ומיקמה אותן צמוד
לסלון ולמטבח

דירה ברמת אביב

קרון אור
מהסקייליטים
מאירה את
גרם המדרגות
ומכוונת את
התנועה כלפי
מעלה, אל החלל
הציבורי

אור טבעי רב
וגוונים בהירים
יוצרים תחושה
של חלל מרווח
ומאוורר

האזור הפרטי

מתוך אילוף מבני, ובניגוד לגישה הרווחת בכתיים פרטיים, הכניסה לדירה מתבצעת דרך האזור הפרטי שבקומה התחתונה - דירה ישנה שנהרסה ונבנתה מחדש. דלת הכניסה מובילה למבואה שנפתחת לשני אגפים. באגף אחד מוקמו חדר השינה של ההורים ושני חדרי ילדים, ובאגף השני נבנה חדר לבת הבכורה, חדר אמבטיה לשימוש הילדים וממ"ד. "גרם המדרגות הוא נתון שהכתיב את מבנה הקומה", מסבירה כיטוב.

אגף ההורים פונה לדרום ולגינה שמספקת שקט, אור טבעי ונוף ירוק. "למרות שמאחוריה יש כביש ראשי, בגלל המרחק והנוף מתקבלת תחושה של צימר באמצע היער". בחדר שולטים צבעי חום שמתבטאים בקיר בגוון בז' - בריהוט ובפרקט אלון שהונח בכל חדרי השינה. מסדרון קצר מוביל אל חדר רחצה צמוד. משני צדיו נבנו ארונות קיר. אחד מהם חופה במראה כדי ליצור אשליית גודל. חדר האמבטיה נצבע לבן אפרפר, ואריחי הבטון - ברצפה ובאחד הקירות - מגוונים בכחול-אפור. במרכז הקיר הונחו אריחים אפורים היוצרים דוגמת פרח, שחוזרת על עצמה בווריאציות שונות באזורים אחרים בבית. עיצוב דומה נבחר לחדר הרחצה של הילדים, שבו הותקנה אמבטיה (בחדר הרחצה של ההורים הותקן מקלחון). גם כאן הגוון השולט הוא אפרפר אך מינון הכחול הבהיר גבוה יותר - הוא ניכר בארון שעליו מונח הכיור וברצפת אריחי הבטון המגוון בכחול-אפור. במרכז הרצפה הונחו אריחים פרחוניים היוצרים מעין שטיח, ובקירות נבנו נישות המשמשות אלמנט דקורטיבי ופונקציונלי. בחדרי

רמת אביב הירוקה היא אזור נחשק מבחינה נדל"נית. לא רק בגלל המיקום האטרקטיבי אלא גם בזכות מדיניות נדיבה של העירייה בכל הנוגע לזכויות בנייה. אישורי הרחבה מאפשרים להפוך דירות קטנות בבנייני רכבת ישנים לדירות מרווחות, וכל שנדרש הוא יצירתיות ונכונות להתפשר על תכנון שחורג מעט מהסטנדרט המקובל. דירה שכזו, המשתרעת על פני 60 מ"ר בקומה העליונה מתוך שתיים, נרכשה על ידי משפחה עם שלושה ילדים. התכנון נמסר לידי אדריכלית עדי כיטוב, שניצלה את

אישורי ההרחבה והעלייה לגג ויצרה שתי קומות: קומת הכניסה משמשת אזור פרטי והקומה הנוספת משמשת אזור ציבורי. "הדירה היא דירה 'הפוכה' - נכנסים מהקומה התחתונה למעין מבואה ועולים במדרגות לסלון-מטבח. יש הרבה דירות מהטיפוס הזה בשכונה כי כך אפשר למקסם את המרפסות הצמודות לחללים הציבוריים", היא מסבירה. "הלקוחות ביקשו ארבעה חדרי שינה - חדר בשבילם וחדר לכל ילד. הם רצו המון אור וחללים רחבים, מאווררים ופתוחים, ומכיוון שהם מארחים הרבה נדרש חלל ציבורי גדול."

אדריכלות
עדי כיטוב
שטח הדירה
180 מ"ר + 2
מרפסות בשטח
כולל של 46 מ"ר
עלות הפרויקט
1.5 מיליון
שקלים
משך הפרויקט
18 חודשים

מתוך אילוץ מבני, ובניגוד לגישה הרווחת בבתי פרטיים, הכניסה לדירה מתבצעת דרך האזור הפרטי שבקומה התחתונה

שירותי האורחים, שבהם תוכנן חלון גדול יחסית ובו זכוכית שקופה. רצפת אריחי בטון המגוון בכחול-אפור ממוסגרת על ידי אריחים דומים לאלו שבחדרי הרחצה בקומה התחתונה ובמטבח וכך נוצר מראה מגובש. כיור קערה אדום הונח על מדף עץ אסימטרי. "פלטת הגוונים שבחרנו היא כחול-ירוק-עץ. הייתה תחושה שצריך להכניס צבע קצת יותר חם ולכן הוספנו כיור אדום. המדף עשוי עץ אלון ויש בו מעין גל כי ניסינו לייצר משהו שנראה יותר טבעי". המדף, ומדף עץ דומה מעל לאסלה, נצבע בגוון אדמדם המוסיף עוד חמימות לחלל. בהתבוננות בתוצר הסופי קשה לנחש שנקודת ההתחלה הייתה דירת שיכון צנועה. תכנון יצירתי מצד האדריכלית ונכונות של הלקוחות לאמץ פתרון לא שגרתי יצרו בית מרווח ומואר שנדיר למצוא בעיר גדולה. פתחים ומרפסות ממוקמים באופן שמאפשר כניסת אור מרבית וגישה לנוף. גג העץ הבהיר והחיופיים הכפריים המעודנים יוצרים חלל על זמני שיהיה רלוונטי, עדכני ונעים למגורים עוד שנים רבות. \$

▲ דלת הכניסה מובילה למבואה שנפתחת לשני אגפים. המבנה הוכתב על ידי גרם המדרגות

← פריטים באדום ומדף עץ בגימור טבעי מוסיפים חמימות לשירותי האורחים

▲ חלל מרווח ופתוח נוצר כדי לאפשר סיטואציות שונות של אירוח במטבח, בפירת האוכל ובפינת הישיבה

האדריכלית באלמנטים סגנוניים. אזור המטבח מוגדר על ידי "שטיח" מאריחי בטון מגוון בכחול-אפור ועל ידי גופי תאורה מבטון (איריס רפפורט). גופי תאורה נוספים, תואמים אך לא זהים, מגדירים את אזור הסלון ואת אזור פינת האוכל. לדברי האדריכלית גדול המטבח הוא נגזרת של מגבלת השטח בקומה. "אפשר היה לנגוס בשטח המרפסת אך חבל לעשות זאת". אי עבודה מרכזי מחופה משטח עץ אלון משמש פינת אוכל לא פורמלית ומקום אחסון בזכות מגירות שהותקנו בו. משטח אבן קיסר לבן אפרפר הונח על ארונות בצבע שמנת ולאזור שמעל לכיור נבחרו אריחי מוואיקה בגוון ירוק אפרפר - מעין פשרה בין הצעת האדריכלית והחלטת הלקוחות. "היה לנו ברור שאנחנו הולכים על עץ צבוע והייתה התלבטות גדולה", מספרת כיטוב. "אני רציתי לכוון למטבח בירוק אפרפר אך הלקוחה, בהתייעצות עם המשפחה, הכריעה לכיוון שמנת. לבסוף הירוק נכנס בפסיפס עם גוון טורקז. בגלל שיש יחסית הרבה צבע ברצפה ובריפוד הכיסאות נוצר שילוב יפה". אחד הקירות בסלון נצבע בגוון זית בהיר המתכתב עם גוני המטבח, וכך גם נישא דקורטיבית הסמוכה לשירותי האורחים. החלל מואר מאוד בגלל הסקילייטיים ובזכות פתחים מרובים הממוסגרים באלומיניום בלגי בלבן-שמנת - דלתות זכוכית המובילות לשתי המרפסות, חלון אופקי מעל הכיריים במטבח וחלון נוסף באזור הסלון הפונה לגינה. סמוך ליציאה למרפסת הגובלת במטבח הותקן חלון פינתי המתכתב עם הדלתות ומכניס עוד אור. התאורה הרבה ניכרת אפילו בחלל מצומצם כמו

הילדים שולטים לבן אפרפר ומינונים משתנים של כחול. בצירוף הפרקט ואריחי הבטון במבואה, שגווניהם חום-שמנת, נוצר עיצוב מגובש שמהדהד גם בקומה שמעל. תשומת לב מיוחדת ניתנה לחללי האחסון. במבואה נבנו ארונות עם דלתות כמעט נסתרות, והחלל שמתחת למדרגות באחד מחדרי הילדים, נוצל בעזרת ארון הבנוי בהתאמה. אחת הדילמות שניצבו בפני האדריכלית נגעה לתאורה שבמבואה. החלונות בחדרי הישיבה באגפים מרוקקים מדי ותאורה מלאכותית לאורך כל שעות היום עלולה לגרום לתחושה לא נעימה. הפתרון שנבחר הוא שני סקילייטיים בגג הקומה העליונה, מעל גרם המדרגות. "הסקילייטיים מכניסים אור למדרגות וגם לחללים הסמוכים. בגלל שהכניסה נמצאת למטה רצינו ליצור קרן אור שתכוון את התנועה כלפי מעלה, אל החלל הציבורי".

האזור הציבורי

הקומה העליונה משתרעת על פני 120 מ"ר וכוללת סלון ומטבח פתוח, שירותי אורחים ושתי מרפסות גדולות. הסגנון שנבחר הוא כפרי עדין והוא מודגש על ידי תקרה מקורות עץ ארון מולבן. העץ עבר טיפול ושיוף שהבהיר אותו אך הותיר את הטקסטורה הטבעית חשופה. חומרי בידוד ואיטום הונחו בין הקורות לגג הרעפים באופן שמאפשר לתקרה להתנשא לגובה ויוצר תחושה מאווררת ומרווחת. רצפת אבן בגוני חום אפרפר מתכתבת עם צבע התקרה ועם הריצוף במבואה שבקומה התחתונה. לצורך הגדרת האזורים בחלל הציבורי נעזרה

על קצה המזלג

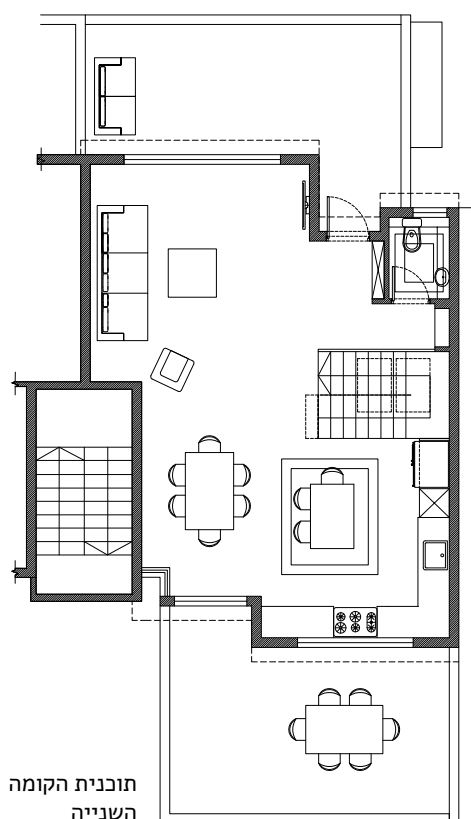
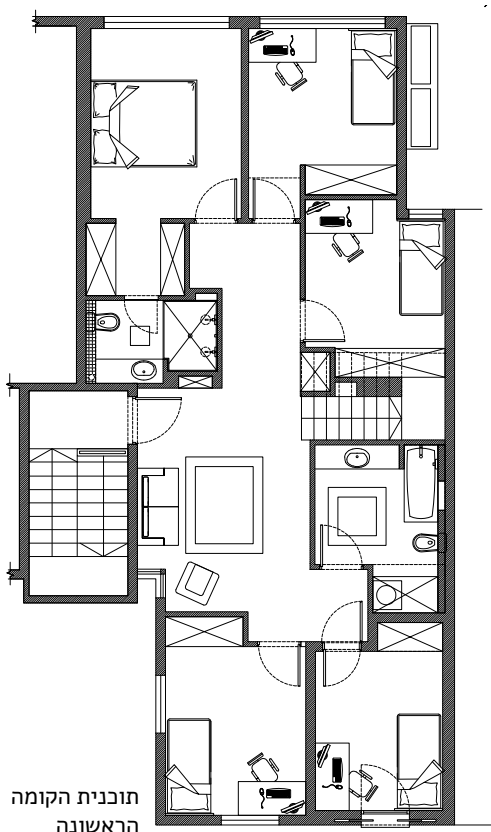
עם עדי כיטוב

אני מאמין יש לתפור את הבגד לפי מידות הלקוח, להתאים את התכנון למומין ולא להפך. כיוון שלכל אדם צרכים שונים, התכנון לכל אדם יהיה שונה. לא קיימת נוסחה קבועה או סגנון אחיד לתכנון. משום כך חשוב להבין את הצרכים של הלקוח, את צורת החיים שלו ואת סגנונו האישי ורק אחר כך להתאים לו את הפתרונות שנבונים לו.

גישת עיצוב עיצוב צריך להיות בראש ובראשונה פונקציונלי ויעיל, לניצול החלל בחוכמה. יש לשמור על חללים מרווחים ומוארים ועל ניצול מקסימלי של שטחי האחסון. כך האסתטיקה נובעת מהפתרונות השימושיים.

סיפ עיצוב ללכת עם תחושת הבטן ולהיות נאמן לאמת האישית. keep it simple.

לא כדאי לנסות לאמץ פתרונות ממקומות אחרים שאינם תואמים את המקום ואת רוח הפרויקט. פתרונות כאלה הופכים מאולצים.

↑ חדר הרחצה של הילדים מתכתב עם פלטת הגזונים של המטבח, עם חדר הרחצה בסוויטת ההורים ועם שירותי האורחים. בכלם גם יש שטיח אריחים פרחוני

↑ חדרי הילדים עוצבו בצבעוניות מתונה הקשורה לנוף הנשקף מחלון גדול